

دانشگاه علوم پزشکی تهران
مرکز پژوهش‌های سلامت
بخش تحقیقات غرب آسیای ایران

۳۰ شهریور ۱۳۹۳

همدان دانشکده شهید مفتح

تأثیر آموزش خود-مراقبتی در دانش آموزان

فریدون یزدانی^۱، شیوا باقری^{۲*}، محمداسماعیل سامعی^۳

پست الکترونیکی: f.yazdani@yahoo.com

پست الکترونیکی: shiva_bagheri59@yahoo.com

پست الکترونیکی: mesamei@basu.ac.ir

^۱ هیات علمی، استادیار دانشگاه پیام نور نهاوند.

^۲ دانشجوی ارشد، دانشگاه آزاد واحد ملایر. ۰۹۱۸۳۰۷۲۰۴۶

^۳ هیات علمی، استادیار دانشگاه بوعلی سینا.

چکیده

بعد از خدمات امنیتی نظامی که در سطح کشور به عنوان بزرگ‌ترین خدمات زیربنایی محسوب می‌گردد دو شبکه‌ی بزرگ دیگر نیز وجود دارد که خدماتی را عرضه می‌کند. نخست شبکه‌ی بزرگ آموزش و پرورش است که بتواند این حق شهروندی را با رعایت اصل برابری و عدالت و با حفظ کیفیت به همه‌ی افراد واجد ارائه دهد و دومی شبکه‌ی بهداشت سلامت است. با نگاه به ساختار بودجه دولت متوجه می‌شویم که این دو دستگاه سهم قابل توجهی از منابع مالی کشور را به خود اختصاص می‌دهند. اهمیت دو حوزه‌ی سلامت و آموزش در شاخص توسعه‌ی انسانی بسیار چشم‌گیر است. مقوله‌ی سلامت و آموزش به شدت به هم وابسته‌اند؛ هرچه سطح آموزش افزایش پیدا کند، تأثیرش بر سطح سلامت هم ملاحظه می‌شود. یکی از اهداف توسعه‌ی تعلیم و تربیت عمومی ارتقا سطح بهداشت عمومی است. به خصوص ایجاد رفتارهای سلامت در کودکان و نوجوانان که تبدیل به یک رفتار و یک شایستگی می‌شود و در نتیجه به توانمندی ختم می‌گردد. بی‌توجهی به مقوله‌ی سلامت هم برای فرد و هم برای جامعه اثراتی خواهد داشت و ما باید تلاش کنیم که دانش، مهارت و باورهای سلامت را در برنامه‌های درس و دانش‌آموزان انتقال دهیم. یکی از برنامه‌های عمده در مدارس ارتقاء دانش و مهارت و سلامت دانش‌آموزان است که به دنبال آن ارتقاء شاخص توسعه را نیز به همراه دارد.

واژه‌های کلیدی: بهداشت روانی و فیزیکی، خود-مراقبتی، دانش‌آموزان، آموزش و پرورش.